

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoZm/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518203342
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1518203342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Barkovej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Ivany Neviďanskej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom: Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanému: 1/ SK Commercium, s. r. o., so sídlom: Stará Vajnorská 8, Bratislava, IČO: 36 256 064, 2/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom: P. XXX, o zaplatenie 25 728,64 eura s príslušenstvom zo zmenky, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-284 zo dňa 27.02.2020 a o odvolaní žalovaných proti dopĺňajúcemu rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-313 zo dňa 29.11.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-284 zo dňa 27.02.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-313 zo dňa 29.11.2022 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo aj ako „súd“), rozsudkom č. k. 2CbZm/28/2018-284 zo dňa 27.02.2020 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“ alebo aj ako „napadnuté rozhodnutie“) vyhovel žalobe a vo výroku I. uložil žalovanému v 1/ rade: SK Commercium, s. r. o., so sídlom: Stará Vajnorská 8, Bratislava, IČO: 36 256 064 (ďalej aj ako „žalovaný v 1/ rade“) a žalovanému v 2/ rade: J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom: P. XXX (ďalej aj ako „žalovaný v 2/ rade“) alebo (obaja aj ako „žalovaní“), povinnosť zaplatiť žalobcovi: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom: Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 (ďalej aj ako „žalobca“), spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 25 725,64 eura, spolu so 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy 25 725,64 eura od 13.05.2016 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 85,76 eura a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. priznal žalobcovi voči žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 (na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-283 zo dňa 19.09.2022 vstúpila do konania namiesto pôvodného žalobcu: Československá obchodná banka, a. s., so sídlom: Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 (ďalej len ako „pôvodný žalobca“), obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 proti žalovanému: 1/ SK Commercium, s.r.o., so sídlom: Stará Vajnorská 8, Bratislava, IČO: 36 256 064, 2/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom: P. XXX, o zaplatenie 25 728,64 eura s príslušenstvom zo zmenky, o odvolaní žalovaného v 1/ a 2/ rade proti dopĺňajúcemu rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-313 zo dňa 29.11.2022 (ďalej aj ako „napadnutý dopĺňací rozsudok“), doplnil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-284 zo dňa 27.02.2020, o výrok v tomto znení:

„Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 3 eur, spolu so 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy 3 eur od 13.05.2016 do zaplatenia a to, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie zo dňa 05.06.2018 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu zmenkovú sumu 25 728,64 eura, spolu so 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy 25 728,64 eura od 13.05. 2016 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 85,76 eura a nahradiť žalobcovi trovy konania. Žaloba bola odôvodnená tým, že žalobca so žalovaným 1/ (predtým AEDK Trade, s. r. o.) uzatvoril 12. 11.2010 zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXP (ďalej aj ako „zmluva o úvere“) na základe ktorej, boli dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru do výšky úverového limitu 25 070 eur. Na zabezpečenie nárokov z uvedenej zmluvy žalovaný v 1/ rade, dňa 12.11.2010 vystavil na rad žalobcu blankozmenku a žalovaný v 2/ rade blankozmenku avaloval. Pre neplnenie zmluvných podmienok došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a preto žalobca vyplnil blankozmenku v súlade s Dohodou o vyplňovacom zmenkovom práve č. XXXXXXXXP/DX zo dňa 12.11.2010 (ďalej aj ako „dohoda“) o zmenkovú sumu a dátum splatnosti. Uviedol, že do podania žaloby nebolo žalovanými na zmenku plnené, a to ani čiastočne.

4. Súd vydal dňa 26.06.2018 platobný rozkaz č. k. 2CbZm/28/2018-21, proti ktorému žalovaný v 1/ a 2/ rade podali odpor.

5. Žalovaný v 1/ rade v odpore poukázal na to, že žalobca k žalobe opomenul priložiť oznámenie banky k zmluve o úvere, ktoré obdržal ako aj žalovaný v 2 /rade dňa 23.07.2014, a ktoré malo za následok, že žalobca mu zablokoval používanie finančných prostriedkov z kontokorentného úveru. Poukázal tiež na neprimerané zásahy štátnych orgánov (na ich nečinnosť a prietahy), kde daňový úrad od roku 2012 zadržáva nadmerný odpočet DPH vo výške 83 000 eur a s ktorým vedú súdne spory.

Žalovaný v 2/ rade v odpore namietal, že žalobca súdu nepredložil kópiu vyplnenej zmenky č. XXXXXXXXP/BX (ďalej aj ako „zmenka“) ale len kópiu blankozmenky č. XXXXXXXXP/BX (ďalej aj ako „blankozmenka“), ktorá je nevyplnená v časti dátumu splatnosti a zmenkovej sumy. Kým nie je blankozmenka vyplnená, nevznikajú zmenkovým dlžníkom žiadne povinnosti. Mal za to, že žalobca tak v spore neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie jeho nároku. Zároveň, s poukazom na čl. I § 70 ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej aj ako „zákon zmenkový a šekový“ alebo aj ako „ZZŠ“), vzniesol námietku premlčania, keďže žalobca podal žalobu po uplynutí jedného roka od dátumu splatnosti zmenky.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného v 1/ a 2/ rade uviedol, že dňa 23.07.2014 žalobca zadal na bežnom účte č. XXXXXXXXXX blokáciu peňažných prostriedkov do výšky 51 900 eur na základe príkazu Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 23.07.2014, č. k. PO-V-29-1- 2014-DS. Keďže na bežnom účte nebolo dostatok finančných prostriedkov na úhradu sumy 51 900 eur, nemal žalovaný v 1/ rade možnosť čerpať prostredníctvom svojho bežného účtu kontokorentný úver. Nakoľko na bežnom účte nebolo dostatok finančných prostriedkov, ktoré by postačovali na úhradu vyčerpaného kontokorentného úveru ani na úhradu sumy 51 900 eur, žalobca v súlade s ustanoveniami zmluvy o úvere zastavil čerpanie úveru, o čom informoval žalovaného v 1/ rade oznámením zo dňa 23.07.2014. Následne dňa 15.01.2015 došlo k uzatvoreniu Dodatku č. 1 k zmluve o úvere, ktorým bolo dohodnuté postupné splatenie vyčerpaného úveru. Keďže k splácaniu úveru v zmysle uvedeného Dodatku č. 1 nedošlo, žalobca vyhlásil úver za splatný ku dňu 30.09.2015. K vyplneniu blankozmenky žalobca pristúpil dňa 12.05.2016 a o tejto skutočnosti informoval oboch žalovaných a zároveň ich vyzval na zaplatenie zmenkovej sumy v oznámení o vyplnení blankozmenky a výzve na plnenie zo dňa 12.05.2016. Obaja žalovaní si uvedené písomnosti prevzali, pričom k úhrade zmenkovej sumy nedošlo. Žalobca spolu so žalobou doručil aj originál vyplnenej zmenky, a to v jednom vyhotovení. K námietke premlčania vznesenej žalovaným v 2/ rade, žalobca uviedol, že úver bol vyhlásený za splatný k 30.09.2015, žalobca blankozmenku vyplnil dňa 12.05.2016 a toho istého dňa vyzval žalovaných na zaplatenie zmenkovej sumy. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 05.06.2018, uvedené dátumy vylučujú premlčanie zmenkového nároku žalobcu.

7. Súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a to: zmenkou č. XXXXXXXXP/BX, zmluvou o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXP zo dňa 12.11.2010, Dohodou o vyplňovacom zmenkovom práve č. XXXXXXXXP/DX k blankozmenke č. XXXXXXXXP/BX, oznámením o vyplnení blankozmenky, vysvetlením k priloženým dokumentom, oznámením banky o kontokorentnom úvere zo dňa 06.06.2011, výpisom z účtu zo dňa 01.07.2014 - kontokorentný účet, výpisom z účtu za obdobie od 01.07. 2014, oznámením banky k zmluve o kontokorentnom úvere o zastavení čerpania úverového limitu, oznámením o výsledku prešetrovania

sťažnosti zo dňa 18.10.2018, sťažnosťou na prietahy v daňovom konaní a oznámením žalobcu o zosplatnení úveru.

8. Z prvopisu zmenky súd prvej inštancie zistil, že žalovaný v 1/ rade (pod pôvodným obchodným menom AEDK Trade s. r. o.), vystavil v Dunajskej Strede dňa 12.11. 2010 na rad žalobcu vlastnú zmenku s doložkou „bez protestu“ a to na sumu 25 728,64 eura, s dátumom splatnosti 12.05.2016 a miestom platenia v ČSOB, a.s., Michalská 18, Bratislava. Za vystaviteľa ako aval sa na zmenku podpísal žalovaný v 2/ rade označený adresou bydliska a rodným číslom. Na zmenke sa nachádza číslo zmluvy: 3910945P a číslo zmenky: XXXXXXXXP/BX. Z predmetnej zmenky vyplýva, že na nej boli predtlačené údaje o dátume a mieste vystavenia, o mieste plnenia, o vystaviteľovi zmenky, o remitentovi a avalistovi. Údaj o dátume splatnosti a zmenkovej sume boli dopísané perom.

9. Žalovaní v 1/ a 2/ rade riadne a včas podali odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-284 zo dňa 27.02.2020 v celom rozsahu, a to najmä z dôvodu nesprávneho zistenia skutkového stavu a následne nesprávneho právneho posúdenia ako aj odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-313 zo dňa 29.11.2022 v celom rozsahu z dôvodu, že vyhlásenie rozsudku súdom prvej inštancie bolo bez nariadenia pojednávania a súd tak nesprávnym procesným postupom im znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

10. Žalovaný v 1/ rade v odvolaní proti napadnutému rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-284 zo dňa 27.02.2020 namietal, že na zmenke bol dátum splatnosti vyplnený v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve k blankozmenke. Zdôrazňoval, že podľa zmluvy mal byť dátum splatnosti 30 dní od splatnosti pohľadávky, pričom samotná pohľadávka bola splatná už v roku 2015 a žalobca vyplnil zmenku až v roku 2016. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, uvedenom v bode 22 odôvodnenia napadnutého rozsudku a uviedol, že v zmysle textácie zmluvy mohol žalobca vyplniť zmenku najneskôr do 3 rokov od splatnosti pohľadávky. Opieral sa o ustanovenie čl. II ods. 2 písm. b) Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve č. XXXXXXXXP/DX. Poukázal na to, že samotný text dohody uvádza viaceré momenty dátumu splatnosti - vid' čl. II bod 2 písm. b). Argumentoval, že z textu je zrejmé, že do úvahy prichádzal ako údaj o splatnosti zmenky buď 30. deň po splatnosti pohľadávky alebo, ak to vyžadujú zvláštne okolnosti, iný deň, ktorý nemohol byť vyšší ako 3 rokov od splatnosti pohľadávky. Primárne bola dohoda zmluvných strán smerovaná k tomu, že údaj o splatnosti na zmenke mal byť vyplnený ako 30. deň od splatnosti pohľadávky zabezpečovanej, pričom slovo „spravidla“, znamená v princípe takto, okrem výnimiek, ktoré však sú jasne v ustanovení definované. Žalobca nepreukázal a ani netvrdil počas celého konania, že by nastali akékoľvek zvláštne udalosti, pre ktoré mohol vpísať do zmenky iný dátum ako 30. deň po splatnosti pohľadávky, napriek tomu prvostupňový súd sa oprel pri svojom rozhodnutí práve o možnosť danú zmluvou, že splatnosť môže byť aj iný deň, ale už neskúmal, či boli splnené podmienky zvláštnych okolností. V zmysle listu banky zo dňa 01.10.2015 - oznámenie o zosplatnení úveru sa úver stal splatným dňa 30.09.2015 a následne 30. dňom po splatnosti sa stal dátum 30.10.2015. Tento dátum splatnosti mal byť v zmysle dohody vyplnený aj na zmenke predloženej súdu, čo dodržané nebolo a na čo celý čas upozorňoval.

Zastával názor, že ustanovenie zmluvy čl. II bod 2 písm. b) si vykladá tak, že je daný presný termín splatnosti, ktorý môže byť doplnený do zmenky. Mal za to, že súd prvej inštancie si v tejto časti urobil vlastný výklad dohody, pričom ako je zrejmé, z výsluchov strán sporu, tieto mali na ustanovenie dohody rozdielny pohľad, keď žalobca tvrdil, že zmluva nestanovovala pevne 30. deň po splatnosti. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akým postupom súd dospel k skutkovému záveru, že je možné zo strany žalobcu bez akýchkoľvek ďalších podmienok určiť splatnosť viac menej voľne, ak to stihne do 3 rokov od splatnosti pohľadávky. Dokonca z odôvodnenia v rozsudku vyplýva akoby súd prvej inštancie ani len nepostrehol, že žalovaný v 1/ rade uvádza určitý odlišný výklad predmetného ustanovenia dohody, a teda bude nevyhnutné ustanovenie dohody vyložiť a odôvodniť, že prečo dospel súd prvej inštancie k inému výkladu a vnímaniu. Vo vzťahu k uvedenému poukázal na výkladové pravidlá v § 266 Obchodného zákonníka.

Žalovaný v 1/ rade zastával názor, že súd prvej inštancie sa mal jednoznačne prikloniť na jeho stranu a akceptovať jeho vnímanie čl. II bod 2 písm. b), lebo on dohodu podpísal v znení, v akom ju žalobca pripravil. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní nerešpektoval ustanovenie § 266 Obchodného zákonníka. Jednak je to zrejmé z citácií právnych predpisov, ktoré použil pri hodnotení veci, ako aj z odôvodnenia

rozsudku, z ktorého je jasné, že neobjasnil dôvod, prečo dospel k inému výkladu sporného ustanovenia zmluvy oproti jeho tvrdeniam a tiež je zrejmé, že nevykonan ani výklad sporného ustanovenia dohody podľa výkladových pravidiel zakotvených v § 266 Obchodného zákonníka. Pokiaľ by súd prvej inštancie postupoval v zmysle pravidiel citovaného ustanovenia, potom by musel brať do úvahy aj skutočnosť, že sa jedná o takmer formulárové zmluvy bánk, t.j. ustanovenie by malo byť vykladané na ťarchu žalobcu. Vyriešenie tejto skutkovej otázky má významný dopad na to, či boli dodržané pravidlá pri vyplňaní zmenky a teda či jeho námietka je dôvodná. Vychádzajúc aj zo samotného textu ustanovenia dohody je zrejmé, že výklad, ktorý súd prvej inštancie urobil ani nie je možný, a to aj s prihliadnutím na jazykovú či logickú analýzu ustanovenia - spravidla 30 dní, prípadne pri zvláštnych okolnostiach, iný deň.

Žalovaný v 1/ rade taktiež namietal na pojednávaní dňa 12.02.2020, že nie je vyplnená ani správna suma. Poukazoval na skutočnosť, že pri zosplatnení úveru bola výška dlžnej sumy 21 942,93 eura, pričom suma vyplnená na zmenke je o viac ako 3 000 eur vyššia.

Uviedol, že výslovné uvádzal výšku pohľadávky v sume 21 942,93 eura opierajúc sa o doklad, ktorý vyhotovil samotný žalobca a to o list zo dňa 01.10.2015, kde je výška záväzku žalovaného v 1/ rade uvedená. Dlžná suma teda postupne narastala.

Poukázal na to, že súd prvej inštancie však na námietky inej vyplnenej sumy nereagoval a žalovaný v 1/ rade mal za to, že pohľadávka je len vo výške 21 942,93 eura a teda to znamená, že predmetnú sumu o rozdiel medzi vyplnenou sumou a tou ktorú uvádzal, rozporoval. Žalobca sa však k zvyšnej sume, k rozdielu súm nevyjadril konkrétne a z jeho vyjadrení nie je zrejmé ako vypočítal sumu vyplnenú a z akých položiek sa skladá, neobhájil navyšenie doplnenej sumy, ktorú namietal.

Ďalej žalovaný v 1/ rade poukázal na to, že v súvislosti s tým, že splatnosť zmenky mala byť vyplnená 30. deň po splatnosti pohľadávky, suma aj na zmenke k tomuto dňu musí byť iná ako je suma vyplnená žalobcom, lebo v 30.deň po splatnosti pohľadávky, aj s prihliadnutím na úroky z omeškania vo výške 20 % p. a., pokiaľ by sa uplatňovali, zo sumy 21 942,93 eura za 30 dní, predstavujú o zvýšenie sumy maximálne o 360,71 eura, t. j. suma na zmenke mohla byť vo výške maximálne 22 203,94 eura.

Žalovaný v 1/ rade mal za to, že toto zvýšenie ani nemá byť aplikované a výška pohľadávky na zmenke má byť vo výške ako ju vyčíslil žalobca ku dňu zosplatnenia úveru, pretože na ten deň sa viaže aj definovanie splatnosti zmenky. S prihliadnutím na čl. I bod 2 písm. a) dohody, z ktorého nie je zrejmé, ku ktorému dňu sa vlastne výška pohľadávky má zistiť a teda nie je úplne jasná ani výška sumy na vyplnenie, je toto ustanovenie neurčité a vyžaduje výklady a použitie výkladových pravidiel.

Ďalej žalovaný v 1/ rade namietal, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku v bode 10 uviedol, že žalovaní mali uviesť ako mala byť správne zmenka vyplnená. Ako vyplýva z vyjadrení žalovaných na pojednávaní dňa 12.02.2020 a ktorí uviedli vo vzťahu k dátumu splatnosti, že sa malo jednať o dátum zodpovedajúci 30 dňu po splatnosti pohľadávky a vo vzťahu k dlžnej sume mala byť uvedená suma vo výške 21 942,93 eura, ako suma, ktorú uviedol žalobca ako zostatok jeho pohľadávky. V nadväznosti na uvedené, preto nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie že dané skutočnosti žalovaní neuviedli. Uviedol, že v bode 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku sa uvádza, že pohľadávka majiteľa zmenky a povinnosť dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu sú nezávislé a nárok zo zmenky nemusí majiteľ zmenky preukazovať a že s týmto je možné súhlasiť. Zároveň však uviedol, že platí, že pokiaľ sa jedná pôvodne o blankozmenku a povinní zo zmenky namietnu porušenie dohody o jej vyplnení, jedná sa o relevantné námietky a to v súlade s § 10 a § 17 ZZČ.

Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie a to, že nepreukázal, že žalobca vyplnil zmenku neoprávnene, pretože žalovaní namietali spôsob jej vyplnenia.

Namietali, že zabezpečil inú pohľadávku a na pojednávaní dňa 12.02.2020 sa pripojil k námietkam žalovaného v 1/ rade a taktiež namietal, že ako avalista a zmluvná strana dohody uzatváral a podpisoval predmetné listiny s tým, že sa riadil pôvodným znením úverovej zmluvy, pričom Dodatkom č. 1 došlo k navyšeniu kontokorentného úveru bez jeho súhlasu. Uviedol, že síce podpísal v dohode, že tá sa týka akýchkoľvek pohľadávok vo vzťahu k úverovej zmluve, ale nie je v súlade s poctivým obchodným stykom vykladať to tak, že ak dôjde k postupnému navyšovaniu úverovej zmluvy a avalista vôbec o zmenách nemal vedomosť a ani možnosť vyjadriť sa, či aj za nových podmienok je ochotný zostať avalistom. Súd prvej inštancie sa touto námietkou vôbec nezaoberal, ako to vyplýva z textu rozsudku a vôbec na ňu nereagoval. Uviedol, že vo vzťahu k tejto námietke tak chýba akékoľvek odôvodnenie zo strany súdu, čím došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu. Na základe vyššie uvedeného žalovaní navrhli, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-284 zo dňa 27.02.2020 zmenil tak, že žalobu zamietá. Zároveň navrhli, aby im odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhrad trov celého konania v 100 % výške.

11. Žalovaní v 1/ a 2/ rade v odvolaní proti napadnutému dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/28/2018-313 zo dňa 29.11.2022, namietali vyhlásenie rozsudku súdom prvej

inštancie bez nariadenia pojednávania a súd tak nesprávnym procesným postupom im znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

Namietali, že podľa § 219 ods.1 CSP sa rozsudok vyhlasuje vždy verejne. V danom prípade súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 27.02.2020 nerozhodol o časti návrhu, ktorého sa týka a neboli splnené podmienky podľa § 219 ods. 1 CSP, a to napriek tomu, že aj na dopĺňací rozsudok sa aplikujú primerane ustanovenia o rozsudku (§ 225 ods. 2 CSP). Žiadne ďalšie pojednávanie, kde by mohol byť dopĺňací rozsudok vyhlásený, sa nekonalo. Zastávali názor, že neboli splnené podmienky na postup vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania, pretože nebol splnený ani jeden z dôvodov podľa § 177 ods. 2 CSP, kde by bolo možné postupovať podľa § 219 ods. 3 CSP. Mali za to, že pre túto procesnú vadu im bolo porušené právo na súdnu ochranu, a preto je potrebné dopĺňací rozsudok zrušiť v celosti a vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaní v 1/ a 2/ rade podali odvolanie voči dopĺňajúcemu rozsudku aj z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), a h) CSP a to pre prípad, ak by sa odvolací súd nestotožnil s tým, že dopĺňací rozsudok je potrebné zrušiť z vyššie uvedeného dôvodu, ako aj vzhľadom na to, že odôvodnenie dopĺňacieho rozsudku je v bodoch 26-30 identické ako odôvodnenie pôvodného rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.02.2020 č. k. 2CbZm/28/2018-284 v bodoch 20-24, voči ktorému podali žalovaní odvolanie.

Rovnako ako aj v napadnutom rozsudku zo dňa 27.02.2020 č. k. 2CbZm/28/2018-284, namietali v dopĺňacom rozsudku vyplnenie blankozmenky - dátum splatnosti, vyplnenie blankozmenky - sumu, ďalej žalovaný v 2/ rade namietal, že zabezpečil inú pohľadávku.

Žalovaný v 2/ rade uviedol, že na pojednávaní dňa 12.02.2020 sa pripojil k námietkam žalovaného v 1/ rade s tým, že ako avalista a zmluvná strana dohody uzatváral a podpisoval predmetné listiny, pričom sa riadil pôvodným znením úverovej zmluvy, a napriek tomu Dodatkom č. 1 došlo k navýšeniu kontokorentného úveru bez jeho súhlasu.

Žalovaný v 2/ rade uviedol, že podpísal v dohode, že tá sa týka akýchkoľvek pohľadávok vo vzťahu k úverovej zmluve, ale mal za to, že to nie je v súlade s poctivým obchodným stykom v prípade, ak dôjde k postupnému navyšovaniu úverovej zmluvy a on ako avalista vôbec o týchto zmenách nevedel a nemal možnosť sa k nim vyjadriť sa teda, či aj za nových podmienok je ochotný zostať avalistom. Namietal, že súd prvej inštancie sa touto námietkou vôbec nezaoberal, ako to vyplýva z textu dopĺňacieho rozsudku. Vo vzťahu k tejto námietke tak chýba akékoľvek odôvodnenie zo strany súdu, čím došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu.

Na základe vyššie uvedeného, mal žalovaný v 1/ a 2/ rade za to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil a vyhodnotil skutkový stav, nesprávne aplikoval aj právne predpisy, čím vydal napadnutý dopĺňací rozsudok, ktorý nie je správny. Zároveň uviedol, že odôvodnenie napadnutého dopĺňacieho rozsudku je nedostatočné a to vzhľadom na vznesené námietky v konaní.

Žalovaní v 1/ a 2/ rade navrhli, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý dopĺňací rozsudok zmenil tak, že žalobu aj v časti sumy 3 eur s príslušenstvom zamietá. Zároveň navrhli, aby im odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 % .

12. Žalobca sa k odvolaniu voči napadnutému rozsudku a ani k odvolaniu voči napadnutému dopĺňajúcemu rozsudku nevyjadril (výzva na vyjadrenie mu bola doručená prostredníctvom právneho zástupcu dňa 17.05.2023 vid' č. I. 334 s. sp.).

13. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo aj ako „krajský súd“) v zmysle § 34 CSP, po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP, postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade nie je dôvodné.

14. Podľa čl. I § 75 ZZŠ, vlastná zmenka obsahuje: 1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;

15. Podľa čl. I § 10 ZZŠ, ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat' majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nebanlivosťou.

16. Podľa čl. I § 30 ods. 1 ZZŠ, zaplatenie zmenky možno pre celú zmenkovú sumu alebo pre jej časť zaručiť zmenečným ručením.

17. Podľa čl. I § 31 ZZŠ, ručiteľské vyhlásenie sa píše na zmenku alebo na privesok. (ods. 1) Ručenie sa vyjadruje slovami „ako ručiteľ“ alebo inou doložkou rovnakého významu; ručiteľ ho podpíše. (ods. 2) O holom podpise ručiteľa na líci zmenky platí, že zakladá zmenečné ručenie, ak nejde o podpis zmenečníka alebo vystaviteľa. (ods. 3) Vo vyhlásení treba udať, za koho sa prejíma. Ak to nie je udané, platí, že sa prejíma za vystaviteľa. (ods. 4).

18. Podľa čl. I § 32 ods. 1 ZZŠ, zmenečný ručiteľ je zaviazaný ako ten, za koho sa zaručil.

19. Podľa čl. I § 47 ods. 1 ZZŠ, všetci, ktorí zmenku vystavili, prijali, indosovali alebo sa na nej zaručili, sú zaviazaní majiteľovi rukou spoločnou a nerozdielnou.

20. Podľa čl. I § 47 ods. 2 ZZŠ, majiteľ môže žiadať plnenie od každého z nich alebo od niekoľkých z nich alebo od všetkých dohromady a nie je viazaný poradím, v ktorom sa zaviazali.

21. Podľa čl. I § 48 ZZŠ, majiteľ môže postihom žiadať: 1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané; 2. šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti; 3. trovy protestu a podaných zpráv, ako aj ostatné trovy; 4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

22. Podľa čl. I § 70 ZZŠ, zmenečné nároky proti prijímateľovi sa premlčujú v troch rokoch odo dňa sročnosti zmenky. (ods. 1) Nároky majiteľa proti indosantom a proti vystaviteľovi sa premlčujú v jednom roku od dáta protestu včas urobeného alebo pri doložke "bez trov" v jednom roku odo dňa sročnosti zmenky. (ods. 2) Nároky indosantov proti iným indosantom a proti vystaviteľovi sa premlčujú v šiestich mesiacoch odo dňa, keď indosant zmenku vyplatil, alebo keď bol nárok proti nemu súdne uplatnený. (ods. 3).

23. Podľa čl. I § 77 ZZŠ, pokiaľ to neodporuje povahe vlastnej zmenky, platia pre ňu ustanovenia dané pre cudziu zmenku o indosamente (§§ 11 až 20), sročnosti (§§ 33 až 37), platení (§§ 38 až 42), postihu pre neplatenie (§§ 43 až 50, 52 až 54), platení pre česť (§§ 55, 59 až 63), odpisoch (§§ 67 a 68), zmenách (§ 69), premlčaní (§§ 70 a 71), dňoch pracovného pokoja, počítaní lehôt a zákazu dní odkladu (§§ 72 až 74). (ods. 1) Pre vlastnú zmenku platia ďalej ustanovenia o cudzích zmenkách splatných u tretej osoby alebo v inom mieste než je bydlisko zmenečníka (§§ 4 a 27), o úrokovej doložke (§ 5), o nezrovnalostiach v údajoch zmenkovej sumy (§ 6), o následkoch podpisu zmenky za podmienok § 7, o následkoch podpísania osobou, ktorá konala bez oprávnenia zastupovať alebo ktorá prekročila takéto oprávnenia (§ 8), a o blankozmenke (§ 10). (ods. 2) Rovnako platia pre vlastnú zmenku ustanovenia o zmenečnom ručení (§§ 30 až 32); v prípade § 31 ods. 4 platí, že sa zmenečné ručenie, ak nie je udané, za koho sa prejíma, prejíma za vystaviteľa vlastnej zmenky. (ods. 3).

24. Podľa čl. I § 78 ods. 1 ZZŠ, vystaviteľ vlastnej zmenky je zaviazaný rovnako ako prijímateľ cudzej zmenky.

25. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a v odôvodnení tohto rozhodnutia sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov a vyjadril sa k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci (§ 387 ods. 2 CSP).

26. K odvolacej námietke žalovaného v 1/ rade, že blankozmenka nebola vyplnená v súlade s dohodou o vyplňovacom práve odvolací súd uvádza, že dôkazné bremeno ohľadom nesprávnosti vyplnenia blankozmenky spočíva na žalovanej strane. Žalovaní preto mali uviesť, ako mala byť zmenka správne vyplnená a preukázať tieto tvrdenia. Žalobca ako majiteľ zmenky nie je povinný preukazovať dôvod záväzku [viď § 495 druhá veta zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako „OZ“)] a dôkazné bremeno ohľadom oprávnenosti zmenkových námietok preto spočívalo v plnej miere na žalovaných. Žalobcovi na preukázanie svojej aktívnej legitímácie v spore plne stačí predloženie zmenky bez toho, že by bol povinný predkladať akékoľvek dôkazy k preukázaniu dôvodnosti výšky zmenkovej sumy. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní relevantným spôsobom nespochybnili oprávnenie žalobcu na vyplnenie a zaplatenie zmenky, nakoľko žalobca nebol povinný predkladať žiadne dôkazy k preukázaniu dôvodnosti návrhu a výšky zmenkovej sumy. Naopak, dlžník musí preukázať obsah vyplňovacieho práva t. j., že nebolo dodržané, resp. že záväzok zo zmenky nevznikol alebo zanikol. Pohľadávka majiteľa zmenky a povinnosť dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu sú právne nezávislé od základného právneho pomeru, majú samostatnú právnu povahu a existenciu. Záväzok zo zmenky je teda záväzkom nesporným a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom, než predložením prvopisu zmenky, ktorá, ak spĺňa formálne náležitosti, zabezpečuje svojmu majiteľovi právo na jej zaplatenie (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2012, sp. zn.

4Obo/21/2012). Na základe uvedeného, sa odvolací súd plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a to, že žalovaní v tomto smere neunesli dôkazné bremeno svojich tvrdení a to, že žalobca vyplnil blankozmenku neoprávnene. Odvolací súd preto považuje túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

27. K odvolacej námietke žalovaného v 1/ rade, že žalobca nevyplnil do blankozmenky správny dátum splatnosti, odvolací súd uvádza, že zo znenia čl. II. ods. 2 písm. b/ Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve vyplýva, že vystaviteľ (žalovaný v 1/ rade) a avalista (žalovaný v 2/ rade) udelili banke (žalobcovi) právo doplniť do blankozmenky údaj splatnosti takto: „spravidla 30. deň po splatnosti blankozmenkou zabezpečenej pohľadávky banky (pre prípad predčasnej splatnosti pohľadávky sa dátumom splatnosti pohľadávky rozumie dátum stanovený bankou podľa ustanovenia ods. 1), písm. b) tohto Článku Dohody), príp. ak to vyžadujú zvláštne okolnosti prípadu - iný deň, najneskôr však do troch rokov odo dňa splatnosti blankozmenkou zabezpečenej pohľadávky banky. V prípade vyplnenia údaju splatnosti z dôvodov podľa písm. c) a/alebo d) ods. 1) tohto Článku Dohody, údaj splatnosti bude totožný s dňom zverejnenia príslušnej skutočnosti v Obchodnom vestníku“. Pokiaľ je blankozmenka vyplnená (a to bez ohľadu na to, či bola alebo nebola vyplnená v súlade s dohodou), stáva sa platnou zmenkou, samozrejme pokiaľ obsahuje všetky náležitosti zmenky cudzej (čl. I § 1 a 2 ZZŠ) alebo vlastnej (čl. I § 75 a 76 ZZŠ). Osoby podpísané na takejto zmenke sa formálne stávajú zmenkovými dlžníkmi a povinnosti zaplatiť nárok uplatnený voči nim zo zmenky sa môžu ubrániť námietkou podľa čl. I § 10 ZZŠ. Nedostatok dohody o vyplňovacom práve musí preukázať ten, kto je na zmenke podpísaný. Žalobca bol teda oprávnený doplniť do blankozmenky dátum splatnosti, ktorý mal byť spravidla 30. deň po splatnosti blankozmenkou zabezpečenej pohľadávky a v prípade, že si to vyžadujú zvláštne okolnosti prípadu, dátumom splatnosti mohol byť aj iný deň (ohraničený 3-ročnou lehotou od splatnosti blankozmenkou zabezpečenej pohľadávky). Splatnosť blankozmenkou zabezpečenej pohľadávky nastala 30.09.2015, najneskorším dňom, ktorý mohol žalobca ako dátum splatnosti do blankozmenky doplniť bol 30.09.2018. Žalobca preto postupoval v súlade s vyššie uvedeným dojednaním, keď blankozmenku doplnil o dátum splatnosti - 12.05.2016 blankozmenky a zavšíť (doplnením obsahu blankozmenky) premenu blankozmenky na zmenku úplnú. Dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke je neformálny kontrakt, pretože ZZŠ ani iný právny predpis nepredpisuje jej formu. Právnu skutočnosťou, zakladajúcou oprávnenie vyplniť neúplnú listinu na zmenku je dohoda, ktorá môže byť dojednaná výslovne, a to v písomnej alebo ústnej forme, ale prípustná je aj konkludentná dohoda. V konaní bolo nesporné, že žalobca vyplnil blankozmenku na základe dohody o vyplňovacom zmenkovom práve k blankozmenke, ktorá sa stala splatnou, pričom obsahovala všetky náležitosti zmenky. Žalobca nebol povinný preukazovať dôvod záväzku, nakoľko záväzok zo zmenky je nesporný a teda nebol povinný predkladať dôkazy na preukázanie dôvodnosti výšky zmenkovej sumy. Odvolací súd preto považuje túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

28. K odvolacej námietke žalovaného v 1/ rade v napadnutom rozsudku, že predmetná pohľadávka je premlčaná, odvolací súd uvádza, že podľa čl. I § 70 ods. 1 ZZŠ v spojení s čl. I § 77, § 32 a § 78 ods. 1 ZZŠ, sa zmenkové nároky proti priamym dlžníkom (vystaviteľ zmenky - žalovaný v 1/ rade a avalista - žalovaný v 2/ rade), z vlastnej zmenky premlčujú do 3 rokov odo dňa zročnosti (splatnosti) zmenky. V danom prípade sa zmenka stala zročnou (splatnou) 12.05.2016 a žalobca podal žalobu na súd 05.06.2018, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty. Odvolací súd preto považuje túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

29. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého dopĺňacieho rozsudku a v odôvodnení tohto rozhodnutia sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov a vyjadril sa k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci (§ 387 ods. 2 CSP).

K odvolacej námietke žalovaného v 1/ a 2/ rade, ktorí namietali vyhlásenie rozsudku súdom prvej inštancie bez pojednávania a že sa jednalo o procesnú vadu, ktorá spôsobuje, že voči nim bolo porušené právo na súdnu ochranu a ktorá zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP) s tým, že podľa § 219 ods. 1 CSP sa rozsudok vyhlasuje vždy verejne, pričom v danom prípade súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 27.02.2020 nerozhodol o časti návrhu, ktorého sa týka a nebol splnený § 219 ods. 1 CSP, a to napriek tomu, že aj na dopĺňací rozsudok sa aplikujú primerane ustanovenia o rozsudku (§ 225 ods. 2 CSP), ako aj, že v tomto prípade ani neboli splnené podmienky na postup vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania, ktorým súd postupoval, pretože nie je splnený ani jeden z dôvodov podľa § 177 ods. 2 CSP, kde by bolo možné postupovať podľa § 219 ods. 3 CSP, odvolací súd uvádza, že podľa § 212 ods. 2 prvá veta CSP: „Rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci.“ Pokiaľ tomu tak nie je, je potrebné vychádzať z ustanovenia § 225 CSP: „Ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.“

Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne. Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.“

Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku môže podať ktorákoľvek zo sporových strán a o doplnení môže súd rozhodnúť aj bez návrhu, z úradnej povinnosti (ak ešte nenadobudol právoplatnosť).

„Z účelu ustanovenia je potrebné vyvodiť, že nerozhodnutie súdu o niektorej časti konania nie je dôvodom na podanie odvolania. Ak by strana v odvolaní namietala túto skutočnosť, je potrebné, vychádzajúc z princípu bezformálnosti procesných úkonov posúdiť, či túto námietku podľa jej obsahu je možné považovať za návrh na doplnenie rozsudku. Podobne je možné postupovať aj v situácii, ak by strana podala odvolanie proti neexistujúcemu výroku, ktorý však mal byť obsiahnutý v rozsudku.“ (ŠTEVČEK, M. a kol.: Civilný sporový poriadok, C. H. Beck, 2016, ISBN: 978-80-7400-629-6). Ak nie sú splnené podmienky na vydanie dopĺňacieho rozsudku, súd návrh zamietne formou uznesenia. Voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na vyhlásenie rozsudku je podľa § 357 písm. g) CSP prípustné dovolanie.

Náležitosťami návrhu na vydanie dopĺňacieho rozsudku sú všeobecné náležitosti podania podľa § 127 CSP - uvedenie, ktorému súdu je návrh určený (súd, ktorý rozsudok vydal), kto podáva návrh, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Osobitnou náležitosťou je uvedenie doplnenia rozsudku. Pokiaľ nie sú dôvody na zamietnutie návrhu, súd vydá dopĺňací rozsudok. Vo vzťahu k náležitostiam, ako aj vyhláseniu dopĺňacieho rozsudku, je potrebné vychádzať zo všeobecnej úpravy rozsudku.

Podľa § 220 ods. 1 CSP: „V písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.“ Taktiež obsahuje výslovné uvedenie, že sa jedná o dopĺňací rozsudok.

Dopĺňací rozsudok musí byť verejne vyhlásený.

V danom prípade bolo oznámenie o vyhlásení dopĺňacieho rozsudku zverejnené na úradnej tabuli príslušného Okresného súdu Bratislava V (viď č. I. 311a s. sp.).

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu mal preukázané, že súdom prvej inštancie určený termín verejného vyhlásenia rozsudku na termín dňa 29.11.2022 o 13.15 hod. bol oznámený a zverejnený na úradnej tabuli Okresného súdu Bratislava V viac ako 5 dní pred jeho vyhlásením v zákonnej lehote a to dňa 14.11.2022, kedy bolo predmetné oznámenie zo dňa 04.11.2022 vyvesené a ktoré bolo dňa 29.11.2022 zvesené. Zo zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku (viď č. I. 312 s. sp.) mal odvolací súd preukázané, že verejné vyhlásenie rozsudku sa uskutočnilo v daný deň t. j. 29.11.2022 a že zápisnica bola skončená a podpísaná o 13.20 hod.. Z uvedeného je dostatočne zrejماً skutočnosť, že verejne deklarovaný termín uskutočnenia verejného vyhlásenia rozsudku oznámený na úradnej tabuli korešponduje s reálnym časom vyhlásenia rozsudku podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku a aj s časom stanoveným súdom prvej inštancie.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru - viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. júla 2012 sp. zn. 3 MCdo 16/2011, z ktorého vyplýva, že obsahom procesného oprávnenia účastníka pri kontrole súdu vyhlasujúceho rozsudok je predovšetkým jeho oprávnenie preveriť, či bol rozsudok v jeho veci vôbec vyhlásený. Uvedené má význam z pohľadu účastníckej vedomosti, či je súd rozsudkom viazaný, a ak áno, akým rozsudkom, resp. akými konkrétnymi výrokmí. Neopomenuteľným oprávnením účastníka je jeho právo oboznámiť sa, v akom zložení súd vyhlásil rozsudok. Procesný nedostatok súdu pri tomto úkone má za následok popretie samotnej podstaty verejného vyhlásenia rozsudku.

Už v minulosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v svojich rozhodnutiach poukázal na dôležitosť verejného vyhlásenia rozsudku (napr. R 14/2010, 5 Cdo 120/2009, 3 MCdo 16/2011), ako dôležitého procesnoprávneho inštitútu tvoriaceho imanentnú súčasť práva na spravodlivý proces.

„Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku je jedným z kvalitatívnych atribútov, ktoré musia byť pre rešpektovanie práva na spravodlivý proces právne perfektné a bez vád. Iba strana, ktorá bola riadne oboznámená s časom a miestom verejného vyhlásenia rozsudku má reálnu možnosť uplatniť svoje procesné práva. Ak súd na svojom webovom sídle alebo úradnej tabuli nesprávne informoval o čase verejného vyhlásenia rozsudku, porušil tak právo strán sporu na spravodlivý proces. Rozsudok, ktorému takáto vada predchádza, je po preskúmaní jeho dokonalosti neudržateľný, pričom odstránenie

tejto vady je možné iba cestou zrušenia takého rozsudku.“ (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/187/2019 zo dňa 30.10.2019).

Podľa § 177 ods. 1 CSP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

Podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

Odvolačný súd zastáva názor, že v danom prípade súd prvej inštancie nemal povinnosť nariaďovať pojednávanie v predmetnej veci s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 177 ods.1 a ods. 2 CSP, nakoľko vo veci rozhodoval dopĺňacím rozsudkom, ktorým bol doplnený výrok o uložení povinnosti žalovaným v 1 / a 2/ rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 3 eur, spolu so 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy 3 eur od 13.05.2016 do zaplatenia a to, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Na základe vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s procesnými ustanoveniami a žalovanému v 1/ a 2/ rade nebolo znemožnené realizovať ich procesné právo a to zúčastniť sa na verejnom vyhlásení rozsudku vo veci, v ktorej vystupujú ako jedna zo sporových strán, a preto nedošlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

Odvolačný súd preto považuje túto námietku žalovaných za nedôvodnú.

30. K ostatným odvolacím námietkam žalovaného v 1/ a 2/ rade v dopĺňacom rozsudku odvolací súd uvádza, že nakoľko boli totožné ako v odvolaní proti napadnutému rozsudku, odkazuje na odôvodnenie uvedené v bodoch 26. - 28. tohto rozhodnutia.

31. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (čl. 8 Základné princípy CSP).

32. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP).

33. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP).

34. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uvádza, že dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva, pretože je nerozlučne spojené s civilným sporovým konaním, a to bremenom tvrdenia, a prejavuje sa vo výsledku sporu. V sporovom konaní sú strany sporu povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

35. Po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutým rozsudkom a s konaním pred súdom prvej inštancie, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s odvolaním žalovaného, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého podrobným odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje a konštatuje súladnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP s tým, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci k ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovej časti napadnutého rozsudku.

36. Podľa § 387 ods.1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

37. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

38. Žalovaní v 1/ a 2/ rade ako zmenkoví dlžníci relevantným spôsobom nespochybnili ani nevyvrátili podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd, ktorý je viazaný odvolacími dôvodmi, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok a napadnutý dopĺňací rozsudok sú vecne správne a z tohto dôvodu ich potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP ako vecne správne.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

42. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu však nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1/ a 2/ rade, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

43. Tento rozsudok bol členmi senátu prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných v § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/ a e/ CSP).